

Vejledende udtalelse om energiplysningsbekendtgørelsen for varme og køling

Kontor/afdeling

Varme

Dato

21-02-2023

J nr. 2022 - 26108

/JBMD/MKJS

Energistyrelsen har modtaget flere henvendelser om forståelsen af reglerne vedrørende varme- og køleforbrug i bekendtgørelse om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser over for slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v., jf. bekendtgørelse nr. 734 af 23. maj 2022 (energiplysningsbekendtgørelsen). Denne vejledende udtalelse vil derfor fokusere på de bestemmelser, der omhandler varme og køling, herunder forbrugernes rettigheder og varmedistributions- og fjernkølingsvirksomhedernes forpligtelser over for disse.

Energistyrelsen udtaler sig ikke om konkrete og verserende sager, men kan udtale sig vejledende om bl.a. principielle spørgsmål.

En vejledende udtalelse er udtryk for Energistyrelsens fortolkning af de pågældende bestemmelser i lovgivningen. Indholdet er alene vejledende. I tilfælde af uenighed om forståelsen af reglerne træffes den endelige afgørelse i sidste ende af domstolene.

Formålet med denne vejledende udtalelse er at uddybe og præcisere Energistyrelsens fortolkning og anvendelse af bekendtgørelsen vedrørende varme og køling.

Anvendelsesområde og formål

Det fremgår af energiplysningsbekendtgørelsens § 1, at bekendtgørelsen finder anvendelse på energivirksomheder og ejere af bygninger med fordelingsmålere og omhandler deres forpligtelse til at oplyse slutkunder og slutbrugere om deres energiforbrug, fakturering i medfør heraf samt andre faktureringsoplysninger. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse på varmedistributionsvirksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om deres rangeringskategori samt planer for grøn omstilling.

Energiplysningsbekendtgørelsen har delvist implementeret Europaparlamentets og rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet samt Europaparlamentets og rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU. Formålet med direktivernes bestemmelser omkring fakturerings- og forbrugsoplysninger er at give slutkunderne og

EnergistyrelsenCarsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700

E: ens@ens.dk

www.ens.dk

slutbrugerne overblik over deres forbrug, og derved mulighed for at bidrage til energieffektiveringen ved at justere eget forbrug.

Bekendtgørelsens §§ 14-18 finder anvendelse ved energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt brugsvand. Bekendtgørelsens § 19-23 finder anvendelse på bygningers køleforbrug. Bekendtgørelsen regulerer ikke forsyning med koldt brugsvand.

Energistyrelsen bemærker, at bekendtgørelsen ikke regulerer varmedistributionsvirksomhedernes muligheder for at pålægge afkølingsgebyr eller beregning af motivationstariffer. Dette falder således uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde.

Reglerne for varme og køling er, med enkelte undtagelser, identiske, hvorfor der i denne vejledende udtalelse vil blive taget udgangspunkt i bestemmelserne for varme med specificering af de steder, hvor reglerne er anderledes for køling.

I det følgende vil bekendtgørelsens definitioner først blive gennemgået, der er gældende for både el, gas, varme og køling.

Definition af slutkunde og slutbruger

En *slutkunde* er efter § 2, nr. 12, defineret som en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse. For at være slutkunde skal den fysiske eller juridiske person være i et direkte kundeforhold med energivirksomheden og selv forbruge den energi, som denne køber af energivirksomheden. Dette vil typisk være en husejer eller erhvervsvirksomhed, som ejer den bygning, der bliver drevet erhverv i. En lejer, ejer eller andelshaver kan ligeledes være slutkunde, såfremt denne er i et direkte kundeforhold med varmedistributionsvirksomheden og køber energien til egen slutanvendelse og lever op til betingelserne i § 20, stk. 6, i lov om varmforsyning.

En *slutbruger* er en fysisk eller juridisk person, der bor eller har til huse i en individuel bygning eller en enhed i en ejendom med flere lejligheder eller en bygning til flere formål med opvarmning, køling eller varmt brugsvand fra en central kilde, og som ikke har nogen direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren. En slutbruger vil ofte være en lejer (både privatlejemål eller erhvervslejemål), ejer af en ejerlejlighed eller en andelshaver.

Definition af den faktureringsansvarlige

Den faktureringsansvarlige er den, der er ansvarlig for at sende en faktura og forbrugsoplysninger ud til slutkunder og slutbrugere. For *slutkunder* er den faktureringsansvarlige den fysiske eller juridiske person, som slutkunden har indgået aftale med om levering af opvarmning, køling eller varmt brugsvand. Der er herved tale om et direkte kundeforhold imellem slutkunden og energileverandøren. Den faktureringsansvarlige for slutkunder, der modtager varme eller køling, vil således være energileverandøren.

For *slutbrugere* er den faktureringsansvarlige bygningsejeren. Det skyldes, at det er bygningsejeren, der har et direkte kundeforhold med energileverandøren, og dermed har ansvaret for, at slutbrugere i den pågældende bygning modtager fakturaer samt energioplysninger. Bygningsejeren kan f.eks. være en udlejer, andelsforening eller en ejerforening. Selvom bygningsejeren i disse tilfælde har et direkte kundeforhold til energileverandøren, er denne ikke slutkunde efter bekendtgørelsens definition. Dette skyldes, at bygningsejere ikke køber energien til *egen* slutanvendelse. I de tilfælde, hvor selve administrationen af bygningen foretages af en ekstern administrator, er det stadig bygningsejeren, der er faktureringsansvarlig over for slutbrugerne. Denne forpligtelse bliver derved ikke flyttet over på administratoren. Bygningsejeren og administratoren kan internt aftale, at administratoren varetager de forpligtelser, der følger af bekendtgørelsen, men i forhold til slutbrugeren ligger forpligtelsen fortsat hos den faktureringsansvarlige.

I det nedenstående vil §§ 14-18 om varmekonsum, 19-23 om køleforbrug, § 24 om rangeringsmodellen, § 25 om grønne omstillingsplaner, § 26 om tilsyn og § 27 om straf blive gennemgået.

Fakturaer § 14

Det følger af § 14, stk. 1, at den faktureringsansvarlige skal sikre, at slutkunder og slutbrugere modtager en faktura for varmekonsum på grundlag af det faktiske forbrug eller aflæsninger af varmefordelingsmålere mindst én gang årligt.

I § 14, stk. 3, opstilles alle de informationer, der skal fremgå af selve fakturaen eller som bilag til fakturaen. Denne forpligtelse er ikke opfyldt ved at indsætte et link til en hjemmeside på fakturaen med en henvisning til, hvor oplysningerne fremgår, da det er et krav efter bestemmelsen, at oplysningerne skal fremgå i eller sammen med fakturaen.

Nedenfor gennemgås de bestemmelser i § 14, stk. 3 omkring varmekonsum, der har givet anledning til spørgsmål. Tilsvarende regler finder anvendelse for køleforbrug, jf. § 19, stk. 3.

Brændselssammensætning, jf. § 14, stk. 3, nr. 2:

Fakturaen skal indeholde information om brændselssammensætning af den leverede energi. Brændselssammensætning er den fordeling af brændsel, som er anvendt til at producere den varme, som leveres til slutkunden eller slutbrugeren. I transmissions- eller distributionsnet med flere tilsluttede produktionsenheder skal den samlede brændselsfordeling for produktionen af den leverede varme beregnes.

Oplysninger om brændselssammensætningen og de hermed forbundne årlige drivhusgasemissioner skal tage højde for annullering af oprindelsesgarantier. Den faktureringsansvarlige skal sikre, at annulleringen af varmeoprindelsesgarantier er modregnet i beregningen af brændselssammensætning og de årlige drivhusgasemissioner. Den faktureringsansvarlige udarbejder en individuel deklaration til de slutkunder og

slutbrugere, som har fået annulleret varmeoprindelsesgarantier for hele eller dele af deres forbrug, og udarbejder en generel deklaration til de slutkunder og slutbrugere, som ikke har fået annulleret varmeoprindelsesgarantier for deres forbrug.

For yderligere forståelse for oprindelsesgarantiordningen henvises der til <https://ens.dk/ansvarsomraader/stoette-til-vedvarendeenergi/oprindelsesgaranti-fjernvarme-og-fjernkoeling> og bekendtgørelse om oprindelsesgarantier for elektricitet, gas, fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder¹.

Graddagekorrigeret varme- og køleforbrug, jf. § 14, stk. 3, nr. 4

Fakturaen skal indeholde sammenligninger af slutkundens eller slutbrugerens aktuelle energiforbrug med forbruget i samme periode året før i en grafisk fremstilling og korrigeret for graddage i det omfang, oplysningerne om denne periodes energiforbrug haves. Graddage anvendes som mål for hvor koldt, det har været udenfor i en periode, og hvor meget energi, der er blevet brugt til rumopvarmning. Ved graddagekorrektur af en forbrugsperiode med en normal periode tages der højde for, hvis det har været uregelmæssigt koldt i en periode.

Ved graddagekorrektur af varmekonsumet skal graddagetallet for landsgennemsnittet fra DMI, som findes på DMI's hjemmeside, anvendes. De årlige graddagetallet er angivet i DMI's årlige rapporter over vejr- og klimadata, som kan findes på følgende link: <https://www.dmi.dk/vejrarkiv/manedens-sasonens-og-arets-vejr/tabeller-ar/>. Ved at tilgå linket findes både graddagetallet for perioden og på årsbasis, alt efter behovet for graddagekorrektur. Energistyrelsen henviser til Teknologisk Instituts rapport: "Energihåndbogen 2019" (side 291) for beregningsmetoden.

I denne rapport findes ligeledes beregningsmetoden for kølegraddage. Kølegraddage beregnes ud fra en individuel fastsat udetemperatur for, hvornår behovet for køling indtræder. Det er op til den faktureringsansvarlige at undersøge, hvornår behovet for køling opstår ved slutkunden og slutbrugeren, når kølegraddagene skal beregnes. Niveauet for hvornår kølebehovet indtræder, varierer mellem, hvorvidt der er tale om komfort- eller industrikøling.

Liste over slutkundeorganisationer § 14, stk. 3, nr. 5

Det faktureringsansvarlige er forpligtet til at indsætte kontaktoplysninger om slutkundeorganisationer, hvorfra der kan indhentes en række informationer, hvad angår energieffektivisering af tekniske installationer. Energistyrelsen har ikke udarbejdet en standardiseret liste over slutkundeorganisationer, men henviser i stedet til Energistyrelsens hjemmeside, SparEnergi.dk, om elforbrug, varmekonsum og energiløsninger i hjemmet og på arbejdspladsen. Siden kan tilgås på følgende link: <https://sparenergi.dk/>.

---

¹ <https://www.retsinformation.dk/api/pdf/223821>

Tilknyttede klageprocedure § 14, stk. 3, nr. 6

Den faktureringsansvarlige er forpligtiget til at oplyse om de til enhver tid gældende tilknyttede klageprocedurer.

Dette indebærer bl.a. oplysninger om interne klageprocedurer hos den faktureringsansvarlige.

Energistyrelsen kan ikke behandle klager over den faktureringsansvarlige i forbindelse med forpligtelserne i bekendtgørelsen. Der er endvidere ikke indsat andre klageadgange til offentlige instanser for slutbrugere eller slutkunder i bekendtgørelsen.

Ankenævnet på Energiområdet behandler civile klager fra private forbrugere om køb og levering af elektricitet, gas og fjernvarme. Såfremt en slutkunde er utilfreds med sin faktura, kan denne klage til Ankenævnet på Energiområdet. Før en slutkunde kan klage til Ankenævnet på Energiområdet, skal denne forinden have klaget skriftligt til energivirksomheden, som skal have afvist kravet. Har energivirksomheden ikke inden 30 dage besvaret klagen, er betingelsen for at klage til nævnet dog opfyldt. Det er Ankenævnet på Energiområdet, der selv vurderer, hvorvidt de har kompetencen til at behandle en klage.

Energistyrelsen gør opmærksom på, at Ankenævnet på Energiområdet ikke behandler klager omkring mangellende faktureringsoplysninger efter § 14, stk. 3. Ankenævnet behandler alene sager af økonomisk karakter.

Gennemsnitlig slutkunde-/bruger § 14, stk. 3, nr. 7, og § 19, stk. 3, nr. 6

Den faktureringsansvarlige er forpligtet til at oplyse om standardiserede brugerkategorier. Energistyrelsen har ikke nogen standardiserede brugerkategorier og opfordrer til, at den enkelte energileverandør definerer brugerkategorier, som giver bedst mening for dem ift. en sammenligning af husstand og forbrug. Energistyrelsen definerer en standardhusstand som en husstand på 130m² med et årligt varmeforbrug på 18,1 MWh.

Ved fjernkøling er antallet af slutkunder og slutbrugere som oftest betydeligt mindre end ved varme. Det er efter bekendtgørelsens § 19, stk. 3, nr. 6 derfor kun et krav at lave en sammenligning med en normeret, gennemsnitlig slutkunde eller referenceslutbruger i samme brugerkategori, såfremt dette er muligt. Har fjernkølingsvirksomheden f.eks. kun ét stort hotel som kunde, vil det ikke være muligt at lave en sammenligning med et andet stort hotels kølebehov. Denne brugerkategori kan derfor undlades fra fakturaen.

Andelen af vedvarende energi § 14, stk. 5

Andelen af vedvarende energi i fjernvarmesystemet skal tage højde for annullering af oprindelsesgarantier med samme metode som brændsels sammensætning og drivhusgasemissioner. Den faktureringsansvarlige skal sikre, at annulleringen af

varmeoprindelsesgarantier er modregnet i beregningen af VE-andelen af energi i fjernvarmesystemet.

Der henvises til afsnit om brændselssammensætning for yderligere vejledning.

Forbrugsoplysninger § 15

Den faktureringsansvarlige skal sikre, at slutbrugeren og slutkunderne får stillet forbrugsoplysninger om varmekonsum til rådighed, der er nøjagtige og bygger på det faktiske forbrug eller aflæsninger af varmedelingsmålere jf. § 15, stk. 1, 1. pkt. Stk. 1, 1. pkt., regulerer de tilfælde, hvor målerne ikke kan fjernaflæses. Ved rådighed menes der, at det skal være muligt for slutbrugeren og slutkunderne at tilgå forbrugsoplysningerne. I de tilfælde, hvor der er installeret fjernaflæste målere, er der ikke krav om, hvor ofte oplysningerne skal stilles til rådighed. Slutkunder og slutbrugere har dog mulighed for at rette henvendelse til den faktureringsansvarlige og bede om at få stillet de forbrugsoplysninger, som den faktureringsansvarlige ligger inde med, til rådighed. Kravet om rådighed skal ses i sammenhæng med § 18, stk. 1, hvori der stilles et krav om, at slutbrugeren og slutkunderne skal have gratis og passende adgang til oplysningerne.

Den faktureringsansvarlige kan også vælge at levere forbrugsoplysningerne til slutkunden eller slutbrugeren elektronisk, f.eks. via e-mail, eller gøre dem tilgængelige via internettet. Stiller den faktureringsansvarlige oplysningerne til rådighed for slutkunden eller slutbrugeren via internettet, skal slutkunder og slutbrugere underrettes herom, jf. § 15, stk. 3.

Efter § 15, stk. 1, 2. pkt., er det et krav, at oplysningerne som minimum skal omfatte en oversigt over udviklingen i varmekonsum. For at have et muligt sammenligningsgrundlag vil udviklingen skulle dække over en periode på 24 måneder, så det er muligt for slutkunden og slutbrugeren at sammenligne med deres forbrugsoplysninger på samme tidspunkt året før. Såfremt perioden fra leveringsaftalens indgåelse er kortere, skal udviklingen vises fra kontraktens indgåelse.

Såfremt der er installeret fjernaflæste målere eller fjernaflæste varmedelingsmålere efter § 15, stk. 2, leveres forbrugsoplysninger baseret på faktisk varmekonsum eller aflæsninger af varmedelingsmålere til slutkunder og slutbrugere mindst én gang månedligt. Dette krav er dog ikke gældende uden for fyringssæsonen.

Varmeproducenter definerer selv den hensigtsmæssige fyringssæson for deres anlæg og varmekunder. Da forpligtelsen til månedligt at levere forbrugsoplysninger kun er gældende inden for fyringssæsonen, jf. § 15, stk. 2 og 3, anbefales det, at de faktureringsansvarlige undersøger fyringssæsonen for deres respektive varmekonsum. Ønsker den faktureringsansvarlige at anvende en standard, henviser Energistyrelsen til Teknologisk Instituts definition, som lyder som følger:

Fyringssæsonen påbegyndes om efteråret, når den udvendige døgnmiddeltemperatur kommer ned på 12°C og derunder i mindst 3 sammenhængende døgn og ophører om foråret når den når op på 10°C eller derover i mindst 3 sammenhængende døgn.²

Særligt om levering

EU-kommissionen har i afsnit 9.2.4 i deres henstilling til Energieffektivitetsdirektivet fra 2018 fastlagt, hvornår oplysninger kan anses for at være leveret.³ Levering af forbrugsoplysninger kan ske ved at sende oplysningerne med brev eller ved hjælp af elektroniske midler som f.eks. e-mail. Oplysninger kan også gøres tilgængelige via internettet, herunder grænseflader som f.eks. en webportal eller en smartphoneapp, men i sådanne tilfælde skal slutbrugeren og slutkunden aktivt underrettes med de i § 15, stk. 2, angivne intervaller, da oplysningerne ellers ikke kan anses for at være leveret til slutbrugeren, men blot gjort tilgængelige.

Henstillingen indeholder ikke en definition af "aktiv". Det fremgår af kommissionens henstilling, at det har været et bevidst valg fra lovgivers side at lade formen for selve underretningen være åben. Energistyrelsen har i den forbindelse vurderet, at det er mest nærliggende for den enkelte faktureringsansvarlige at tage stilling til i hvilken form, sådan en underretning skal foreligge, og der er derfor ikke opstillet specifikke krav hertil. Dette indebærer, at vurderingen af, hvornår der foreligger en *aktiv* underretning, ligeledes er tillagt den faktureringsansvarlige.

Særligt om målerspecifikationer

Energioplysningsbekendtgørelsen stiller ikke specifikationer eller krav til selve varmefordelingsmålerne. Energistyrelsen henviser til bekendtgørelse om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling, jf. bekendtgørelse nr. bekendtgørelse nr. 1383 af 21. september 2020.

Energistyrelsen har ikke udarbejdet en standard for valg af enheder i forbindelse med aflæsning af det aktuelt faktiske energiforbrug. Det betyder, at det er den faktureringsansvarlige, der tager stilling til valg af målerenheder. Der henvises til Sikkerhedsstyrelsens bekendtgørelse⁴ for indblik i krav til målerinstrumenter til måling af forbrug for forskellige forsyningsformer, herunder varme.

Der er ikke noget et krav i energioplysningsbekendtgørelsen om, at slutbrugere selv skal kunne aflæse deres forbrug. I forhold til selve fakturaen kan den faktureringsansvarlige vælge at indføre et system, hvor slutkunden eller slutbrugeren i bygninger, hvor varmeforbruget ikke måles ved hjælp af fordelingsmåling på grundlag af

---

² <https://www.teknologisk.dk/ydelser/graddage/hvad-er-graddage/492,3>

³ Kommissionens henstilling (EU) 2019/1660 af 25. september 2019 om gennemførelse af de nye bestemmelser om måling og fakturering i forbindelse med energieffektivitetsdirektiv 2012/27/EU

⁴ Bekendtgørelse nr. 582 af 28/05/2018 om anvendelse af måleinstrumenter til måling af forbrug af vand, gas, el eller varme.

varmefordelingsmålere, selv foretager aflæsning af fordelingsmåleren eller afregningsmåleren og underretter om aflæsningen, jf. § 14, stk. 2.

Tilsvarende regler gælder for køling, jf. § 20.

Supplerende oplysninger § 16

Bestemmelsen regulerer varmedistributionsvirksomhedernes forpligtelse til at sikre, at slutkunder med fjernaflæste varmeenergimålere, der ikke aflæses via drive-by-teknologi, har let og gratis adgang til supplerende oplysninger om hidtidigt forbrug, som giver mulighed for, at slutkunden kan foretage detaljeret kontrol. Bestemmelsen pålægger kun en forpligtelse over for varmedistributionsvirksomheden, ligesom at denne adgang kun skal gives til slutkunden. Forbrugstidspunktet refererer til dag, uge, måned og år. Bestemmelsen i § 16, stk. 1, nr. 2, skal forstås således, at slutkunden skal kunne se sit energiforbrug for en hvilken som helst dag, uge, måned og år inden for en periode på 24 måneder eller perioden siden leveringsaftalens indgåelse, hvis den er kortere (hidtidigt forbrug). Det skal derved være muligt for slutkunden at se, hvad dennes energiforbrug har været for en given dag, uge, måned og år. De supplerende oplysninger skal være så tæt på realtid som teknisk muligt.

Bestemmelsen tager udgangspunkt i energieffektivitetsdirektivets definition af intelligente målersystemer, som skal være i stand til at afgive data på hvilket som helst tidspunkt. Drive-by løsninger kræver pr. definition en fysisk tilstedeværelse i nærheden af måleren, hvorfor det kun er muligt at opfylde kravene efter § 16, såfremt der dagligt er personale til stede ved målerne. På den baggrund er denne form for målere ikke omfattet af bestemmelserne i §§ 16 og 21.

Tilsvarende regler gælder for køling, jf. § 21.

Leverandører af energitjenester § 17

Den faktureringsansvarlige er forpligtet til at stille oplysningerne efter §§ 14-16 til rådighed for en leverandør af energitjenester, der er udpeget af slutkunden eller slutbrugeren. Den faktureringsansvarlige er først forpligtet hertil, når slutbrugeren eller slutkunden *anmoder* herom.

Leverandører af energitjenester er defineret som en fysisk eller juridisk person, der leverer energitjenester eller andre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten til en slutkunde eller en slutbrugers facilitet eller lokaler, jf. § 2, nr. 7. Den faktureringsansvarlige vil således efter anmodning skulle give en slutkunde eller slutbruger gratis adgang til sådanne data i et passende og nyttigt format. Data indebærer både aflæsning af brugerens egen anordning eller egne anordninger og de samlede aflæsninger af hele installationen. Sådanne oplysninger bør efter anmodning også omfatte vigtige tekniske parametre såsom

klassificeringsfaktorer for radiatorer, da det kan have betydning for effektivisering af varmeomkostningsfordelingen.⁵

Tilsvarende regler gælder for køling, hvoraf den faktureringsansvarlige er forpligtet til at stille oplysningerne i § 19-21 til rådighed, jf. § 22.

Fordeling af omkostninger efter § 18

Den faktureringsansvarlige skal, som tidligere nævnt, sikre, at slutkunder og slutbrugere gratis modtager deres fakturaer med faktureringsoplysninger. Derudover skal slutkunder og slutbrugere have passende og gratis adgang til deres forbrugsoplysninger, jf. § 18, stk. 1. Kravet om passende adgang er særligt relevant i det tilfælde, hvor der ikke er installeret fjernaflåste målere, eller hvor forbrugsoplysningerne ikke er gjort tilgængelige via internettet og slutkunden og slutbrugeren derved ikke får leveret deres forbrugsoplysninger, jf. § 15, stk. 2 og 3.

Efter § 18, stk. 2, skal fordelingen af omkostningerne ved faktureringsoplysninger om individuelt forbrug af varme og varmt brugsvand i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål udføres uden omkostninger for slutkunder og slutbrugere. Stk. 3 indeholder en undtagelse til stk. 2, hvor det er muligt at videreføre omkostningerne til slutbrugeren eller slutkunden i de tilfælde, hvor opgaven omkring fakturering er blevet overdraget til en tredjepart. Det er her vigtigt at være opmærksom på, at de omkostninger, der kan overdrages til slutbrugeren og slutkunden, kun omhandler omkostningerne for fakturaer efter § 14. Der er således ikke hjemmel i bekendtgørelsen til at overdrage omkostningerne for aflæsning og levering af forbrugsoplysningerne til slutbrugeren eller slutkunden.

Selvom den faktureringsansvarlige i form af en bygningsejer har valgt at anvende en tredjepart til at opsætte og aflæse de fjernaflåste varmfordelingsmålere samt levere faktura og forbrugsoplysninger til slutbrugeren, er det stadig den faktureringsansvarliges ansvar, at slutbrugeren modtager deres fakturaer samt forbrugsoplysninger. Dette betyder, at ansvaret for den enkelte faktura samt forbrugsoplysninger altid i sidste ende påhviler den faktureringsansvarlige.

Tilsvarende regler gælder for køling, jf. § 23.

Rangeringsmodellen § 24

Rangeringsmodellerne kan tilgås på

<https://ens.dk/ansvarsomraader/varme/fjernvarmeselskabernes-rangeringsmodel-og-anbefalinger-til-groenne>.

---

⁵ Kommissionens henstilling (EU) 2019/1660 af 25. september 2019 om gennemførelse af de nye bestemmelser om måling og fakturering i forbindelse med energieffektivitetsdirektiv 2012/27/EU, afsnit 7.5

Der er på hjemmesiden præsenteret to rangeringsmodeller beregnet med henholdsvis 125%- og 200%-metoden. Energistyrelsen vejleder i den forbindelse om, at varmedistributionsvirksomheden aflæser dets rangeringskategori på én af modellerne, alt efter hvilken allokeringstype virksomheden selv anvender til at allokere drivhusgasemissioner. Ukorrekt anvendelse af modellerne kan betyde urimelig ulighed imellem selskaberne. Det er op til det enkelte selskab, hvorvidt de ønsker at medregne drivhusgasækvivalenter. Selve grænseværdierne er beregnet med indregning af drivhusgasækvivalenter for at undgå ulighed i grundlaget for beregning. Ved behov for yderligere uddybning og forståelse for modellerne, henvises der til rangeringsmodellens metodenotat, som ligeledes kan tilgås via linket.

Grønne omstillingsplaner § 25

Energistyrelsens anbefalinger til grønne omstillingsplaner kan tilgås på <https://ens.dk/ansvarsomraader/varme/fjernvarmeselskabernes-rangeringsmodel-og-anbefalinger-til-groenne>. Offentliggørelsen af planer for grøn omstilling er udmøntet som et krav. Indholdet af planerne, herunder anbefalingerne for varmedistributionsvirksomhederne, er dog ikke forpligtende, og varmedistributionsvirksomhederne kan selv vælge, om de vil benytte sig af anbefalingerne på Energistyrelsens hjemmeside. Ved behov for yderligere uddybning og forståelse for anbefalingerne, henvises der til anbefalingernes metodenotat, som ligeledes kan tilgås via linket.

Tilsyn efter § 26

Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i bekendtgørelsens §§ 9-23. Såfremt man som slutbruger eller slutkunde mener, at bestemmelserne i §§ 9-23 ikke bliver overholdt, har man mulighed for rette henvendelse til Energistyrelsen, hvorefter Energistyrelsen vil vurdere, hvorvidt henvendelsen giver anledning til at føre tilsyn.

En eventuel tilsynssag vil vedrøre den generelle overholdelse af de nævnte bestemmelser i energioplysningsbekendtgørelsen, og der vil således ikke være tale om en tilsynssag på individuelt niveau.

Hverken slutbrugere eller slutkunder vil som udgangspunkt blive anset som part i en eventuel tilsynssag, da partsstatus kræver en retlig, væsentlig og individuel interesse i sagen.

Straf efter § 27

Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, kan en overtrædelse af bestemmelserne i §§ 3-23 straffes med bøde. Energistyrelsen har ikke fastsat faste bødestørrelser for overtrædelse af bestemmelserne. Bødestørrelsen vil som udgangspunkt bero på en konkret vurdering under hensyn til overtrædelsens karakter og omfang. Bestemmelsen om straf har sammenhæng med bestemmelsen om tilsyn i § 26. Såfremt

Energistyrelsen i forbindelse med en tilsynssag bliver opmærksom på, at bestemmelserne i §§ 9-23 ikke bliver overholdt, vil § 27 kunne tages i brug.